

El còctel explosiu de l'estagflació

written by Germán Gorraiz López | 7 d'abril de 2022

L'escalfament de l'economia nord-americana podria accelerar la pujada de tipus del dòlar i la retirada d'ajudes de la Fed podria acabar llastrant la recuperació econòmica incipient i fràgil mundial, ja que el fenomen de la globalització econòmica ha aconseguit que tots els elements racionals de l'economia estiguin interrelacionats entre si a causa de la consolidació dels oligopolis, la convergència tecnològica i els acords tàcits corporatius. Així, la desbocada inflació als EUA accelerarà la pujada de tipus d'interès del dòlar el 2022 fent que els inversors es distanciïn dels actius de renda variable i que els baixistes s'alcin amb el timó de la nau borsària mundial, derivant en una psicosi venedora que podria desencadenar l'esclat de l'actual bombolla borsària.

Una inflació desbocada comporta la pèrdua de poder adquisitiu de treballadors i funcionaris, la contracció del consum intern així com la desincentivació de l'estalvi i la cerca de rendes fora de les activitats productives. Així mateix, podria provocar en un futur immediat una desertització productiva que fos incapaç de satisfer la demanda de productes bàsics i la posterior estagflació. Aquest terme suposa la combinació d'una inflació desbocada i un escenari de recessió econòmica (una economia entra en recessió tècnica després de dos trimestres de caigudes consecutives del PIB nacional segons l'FMI) i és un terme encunyat el 1965 pel llavors ministre de Finances britànic, Ian McLeod que va utilitzar la paraula "stagflation" en un discurs davant del parlament Britànic.

Es tracta d'una de les combinacions més perilloses per a l'economia, ja que tots dos elements distorsionen el mercat i la teràpia de xoc per combatre l'estancament econòmic té com a efecte secundari l'increment de la inflació. Així, per

incentivar el consum i sortir de la recessió es requereixen teràpies basades en l'expansió fiscal i monetària, mesures que alhora generen més inflació el que al final esdevé un cercle explosiu ja que comporta increments del preu dels diners per part dels bancs centrals que provocaran l'asfíxia econòmica d'incomptables països amb un deute públic estratosfèric.

Aquest deute seria fruit de la substitució de la doctrina econòmica d'equilibri pressupostari dels estats per la del dèficit endèmic (pràctica que per mimetisme van adoptar les economies domèstiques i les empreses i organismes públics i privats), i que han contribuït a la desaparició de la cultura de l'estalvi, l'endeutament crònic i l'excessiva dependència del finançament exterior. Això unit amb el creixement estratosfèric dels preus del cru i energètics, forçarà els països a adoptar polítiques de decreixement amb la subsegüent contracció del comerç mundial i que provocaran la liquidació de la globalització econòmica, tenint com a efectes col·laterals la fi del turisme de masses, el retorn de les empreses deslocalitzades i l'entronització de l'economia circular i dels productes d'etiqueta ECO que acabaran per perfilar el retorn als compartiments econòmics estancs a l'horitzó del proper quinquenni.